

ARIA 45

WWW.ARIA45.COM

TEL: 07.67.05.55.02

FACEBOOK: PROIECTULARIA45

— *Comori din* —
ADÂNCURI

VIEȚI TRANSFORMATE PRIN DRAGOSTE

DRAGOSTEA
INVINGE

Draga mea,

Mă bucur că ai ales să deschizi cartea aceasta și să descoperi împreună cu noi secretul iubirii, iubirea perfectă care nu se lasă biruită. Iubirea care învinge cel mai puternic întuneric. O să descoperi cu noi cinci povești de fete ca și tine, care au trecut prin abuzuri, abandon, dependență, prostituție și alte forme ale sexului comercial. Cinci fete care în mijlocul provocărilor, dificultăților întunericului, au decis să se încreadă într-o dragoste mai mare decât ar fi putut visa sau și-ar fi putut imagina.

---

*Îți voi da vistierii ascunse,
bogății îngropate, ca să știi că
Eu sunt Domnul care te chem
pe nume, Dumnezeul lui Israel.*

Isaia 45 v.3

Poate uneori te simți îngropată, în întuneric, în disperare, în tristețe. Dar nu uita că Tu ești o 'comoară'! Indiferent de situația în care ești, cât de singură, murdară sau folosită te simți, ești prețioasă! Nu prețioasă pentru că poți aduce ceva, bani, plăcere cuiva... Ești prețioasă pentru cel care Te-a creat! El Te iubește cu o dragoste curată, necondiționată, fără limită!

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Ioan 3.16

Isus e singurul Dumnezeu în lume care a vărsat propriul Lui sânge pentru a salva omenirea. Și dacă ai fi fost singurul om din lume, tot același lucru ar fi făcut. Te cunoaște pe nume. Știe când te-ai născut, și fiecare răsuflare a ta. Te încurajez să Îl cunoști pe EL, Creatorul tău, și să te lași copleșita de dragostea Lui. Poveștile care vor urma te vor ajuta să Îl cunoști.

Cu drag,

Echipa Aria 45

OANA

Ioan 3 .16

Numele meu este Dinu Oana și am 27 de ani.

Înainte să cunosc că există un Dumnezeu adevărat care mă iubește și căruia îi pasă de tot ce se întâmplă în viața mea și care poate să mă ajute, eram o persoana care știam doar că există Dumnezeu care a murit pentru toata lumea dar nu știam că Lui chiar îi pasă de viața mea. Mă duceam la biserică doar când era Paștele să iau lumina de la biserică dar nu știam că ISUS era lumina de care sufletul meu avea nevoie .

În copilărie mi-a lipsit dragostea și atenția tatălui meu, el era alcoolic, violent, o bătea pe mama și de multe ori ne

dadea afară pe mine și pe cei doi frați ai mei. Părinții mei munceau amândoi și eu rămâneam singură acasă cu frații mei și ieșeam să ne jucăm.

Aveam un vecin în jur de 18 ani care mereu îmi dădea câte ceva. Într-o zi eram afară cu fratele meu, mă jucam și a venit vecinul mi-a spus să merg cu el să-mi cumpere ceva. M-am dus și apoi m-a dus într-un bloc părăsit și a încercat să mă abuzeze sexual. Aveam 7 ani atunci. M-a atins într-un fel nepotrivit. Nu a reușit să mă violeze pentru că mama mea m-a căutat și m-a gasit. A venit la momentul potrivit. Am mai fost abuzată sexual de încă două persoane apropiate,

una din familie și una din vecinătate.

După această întâmplare mă vedeam altfel față de ceilalți copii, mă vedeam diferită, îmi era rușine, nu mă mai vedeam un copil normal.

La vârsta de 15 ani am cunoscut un băiat mai mare decât mine. La început doar mă întâlneam cu el, ieșeam la un suc. Îmi vorbea frumos, se purta draguț cu mine. Era ce mi doream, ce aveam eu nevoie la momentul respectiv. Simțeam cum contez pentru cineva. Puteam în sfârșit să evadez de realitatea urâtă de acasă. A reușit să câștige și încrederea parinților mei. Venea acasă la mine.

Într-o zi, când împlinisem 16 ani, mi-a propus să fac videochat cu el. Îmi spunea că mă iubește, că vrea să fie cu mine, și că împreună putem face ceva să fim bine. Am acceptat, fiind naivă și neștiind ce înseamnă. Studioul m-a angajat chiar dacă eram minoră, dar eu ma gândeam, că fiind cu el, nu era nimic rău în ceea ce făceam. Acolo trebuia să întrețin relații sexuale cu el în fața camerei. Vorbeam cu straini pe chat, femei și bărbați, și trebuia să facem ce doreau ei. Uneori mai erau și români care intrau. Nu m-am gândit pe moment că poate nu era bine ce făceam. Totuși adânc în inima mea simțeam că nimeni nu mă iubește cu adevărat, ci

sunt doar sunt folosită.

Într-o zi, pe un site de socializare, am întâlnit o fată lesbiană. Mai târziu am aflat că era și vrăjitoare. Avea cu 15 ani mai mult ca mine. Ea s-a împrietenit cu mine, a știut cum să-mi vorbească. Cunoștea dezamăgirea mea față de bărbați. Știa că fusesem abuzată și nu mai aveam încredere în sexul opus. Ușor-ușor am început o relație cu ea, cu toate că niciodată până atunci, nu aș fi conceput astfel de relații. Prin manipulare și control m-a introdus în mediul homosexual.

La vârsta de 17 ani am renunțat la videochat, și la băiatul

respectiv. Aflasem că avea de fapt și alte relații. Am început să-mi caut în altă parte un loc de muncă așa că am luat ziarul într-o zi și mă uitam pentru un loc de muncă. Am găsit un anunț în care scria că angajează ‘maseuze cu sau fără experiență’. Am sunat și m-am dus la interviu. Era un apartament aranjat, și mi s-a părut ciudat. Am stat de vorbă cu seful salonului și mi-a explicat că e masaj erotic de fapt și companie intimă. Mi-a spus ca sunt tânără, frumoasă, că o să fac bani. Am acceptat gândindu-mă că oricum nimănui nu-i pasă de mine cu adevărat. Cu toate experiența asta, și banii pe care îi faceam, nu m-au făcut să mă simt nici

împlinită și nici mai puternică, mă gândeam că măcar pot scăpa de acasă. Am început să îmi cumpăr droguri, să beau. Consumam cocaină ,marijuana și voiam să uit de tot ce mă durea, de tot ce-mi lipsea (adică dragostea adevărată).

Au fost mai multe întâmplări neplăcute cât am lucrat acolo. Într-o zi, un politician m-a scos în oras la un restaurant. După ce am mâncat, m-a adus într- un camp. Acolo erau mai mulți colegi de-ai lui, toți politicieni, oameni cu influența și bani. M-au abuzat, violat și m-au lasat acolo singură, și fără bani. Ca să mă întorc acasă, a trebuit să sun un taxi, și pentru ca nu aveam bani, a trebuit să plătesc

pentru calatorie altfel... daca știți ce vreau să zic. Abuzurile acestea au confirmat ce gândeam eu despre bărbați...
La vârsta de 21 ani am întâlnit o fată care lucra în prostituție de mai mulți ani și cunoștea pe cineva din Germania. Mi-a făcut cunoștință cu acea femeie. Avea mai multe fete care lucrau pentru ea într-un apartament. Am acceptat și m-am dus în Germania. Am stat un an și ceva. Mințeam pe mama mea că mă angajasem la un restaurant dar ea bănuia că era ceva în neregulă cu mine. A început să se roage pentru mine : ‘Doamne, pocăiește-o!’. Eu îmi doream mult să strâng bani ca să poată să plece de acasă, acolo unde tatăl meu în

continuare o abuza.

Am început să mă droghez mai mult și să beau ca să pot rezista. Începusem să mă satur de ce făceam. La apartament îmi vineau tot felul de bărbați și mi se făcuse scârbă. Seara când mă duceam să dorm, plângeam și m-am întrebat de ce a trebuit să ajung așa? De ce nu pot avea o viață normală? Oare mai poate face ceva cu viața mea? În aceea seară, am avut un vis. Am visat un bărbat îmbrăcat în alb care mi-a scris pe un perete : ”SĂ CREZI ÎN DUMNEZEU!” Apoi m-am trezit și am simțit că există o speranță pentru mine. După acest vis m-am hotărât să plec din Germania cu

dorința de a mă schimba, cu speranța că o să fie bine. După ce m-am întors acasă, într-o zi, fratele meu m-a invitat să merg cu el ca să o cunosc pe prietena lui. Când am ajuns acasă la ea, acolo mai era și bunica ei. Am intrat în casă și bunica ei s-a uitat la mine și mi-a spus că am suferit mult. Apoi m-a întrebat dacă se poate ruga pentru mine. Când a început să se roage pentru mine am început să plâng și apoi a început să-mi vorbească Domnul Isus prin ea. Mi-a spus că știe cât de greu mi-am câștigat banii. Mi-a spus că Isus a murit pentru mine și să cred în El. A spus că El mă iubește, cu o iubire adevărată, și să-mi deschid inima, să cred în

El. El îmi va șterge toate păcatele mele, tot ce mă doare. Era prima dată când mi-a vorbit Dumnezeu. După aceea m-am întâlnit cu ea într-o duminică și m-a dus la biserica Vestea Bună. Când am intrat în biserică mă simțeam atât de vinovată, voiam să uit de tot ce am făcut. La sfârșit i-am cerut Pastorului o Biblie. Când am ajuns acasă, am intrat în cameră și am deschis Biblia. Pentru prima dată am citit din

Biblie Ioan 3.16.

Scria: 'FIINDCĂ ATÂT DE MULT AIUBIT DUMNEZEU LUMEA , ÎNCÂT L-A DAT PE SINGURUL SĂU FIU , PENTRU CA ORICINE CREDE ÎN EL SĂ NU PIARĂ,

CI SĂ AIBĂ VIAȚĂ VEȘNICĂ ».

După ce am citit am început să plâng. Am ingenunchiat și am început să mă rog spunând: DUMNEZEULE, IARTĂ-MĂ CĂ L-AI DAT PE FIUL TĂU SĂ MOARĂ DIN CAUZA MEA!.

Apoi am început să tremur, am văzut o lumină strălucitoare și mi-a apărut Isus Hristos în față. Era așa frumos, felul cum mă privea, curat, fără judecată, și îmi spunea cât mă iubește. Am simțit cum dragostea și iertarea s-au revărsat în inima mea și aceasta mi-a dat o nouă speranță. Dumnezeu este ajutorul, dragostea, sprijinul de care aveam nevoie! El

a adus în viața mea persoane care m-au încurajat și mi-au fost alături.

Într-o zi am cunoscut un băiat la biserică. El era bolnav cu HIV. Fusesse dependent de heroină, și începuse să mănânce din gunoi. Dar într-o zi a găsit un Nou Testament. L-a citit și a văzut că acolo scrie că Dumnezeu a vindecat orbi și bolnavi. Crezând că așa poate face și pentru el, a început să se roage. A spus să-l vindece și pe el dacă există cu adevărat. În seara aceea a avut un vis. L-a visat pe Domnul Isus cum a pus mâna pe El și când s-a trezit ceva s-a schimbat. Era alt om. De atunci a lasat drogurile și a mers într-un centru

creștin de reabilitare pentru dependenți.

Ne-am împrietenit și după 6 luni am decis să ne căsătorim. Chiar dacă nu aveam bani la timpul respectiv, Dumnezeu ne-a ajutat. Prietenii din biserică ne-au susținut și ne-au pregătit o ceremonie și o masă frumoasă la biserică. Am intrat în biserică îmbrăcată într-o rochie albă, frumoasă. Eram restaurată de Dumnezeu. Dumnezeu îmi dăduse o nouă sansă în viața chiar dacă nu îmi permisesem să visez vreodată la o nuntă. Dumnezeu mi-a dat totuși cadoul aceasta!

Sunt căsătorită cu soțul meu de 3 ani. Nu s-a mai întors la

viața din trecut și nici eu. Mergem înainte. E minunat să îl ai pe Dumnezeu în viața ta! El niciodată nu te va părăsi! Sunt fericită că acum știu că am pe cineva căruia îi pasă de mine și care mă iubește necondiționat . Dar Dumnezeu mi-a dat și un bărbat care mă iubește și mă respectă, fără să fac ceva ca să mă iubească și fără să aștepte ceva în schimb. Dumnezeu l-a folosit pe sotul meu să îmi dovedească că încă există bărbați cu valoare și respect, și că gândul că ‘toți bărbații sunt la fel’ nu este adevărat ! Dacă într-adevar aş fi încercat eu, din propriile mele puteri să îl găsesc, cu siguranță aş fi greșit. Dar El l-a adus în viața mea și El nu greșește! În

plus, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o locuință și locuri de muncă. Am reinceput să merg la școală, și visez că într-o zi o să fiu o asistentă socială. Până atunci, sunt implicată într-un proiect care ajută alte fete care au fost ca mine o data și am speranța că prin marturia mea, ele să înțeleagă că există speranță și pentru ele !

Viața mea s-a schimbat de cand îl am pe Dumnezeu!. Asta nu înseamnă că problemele dispar. Diferența este că îl avem pe Dumnezeu în necazurile noastre și e uimitor să văd bunatatea Lui Dumnezeu în fiecare zi . Dumnezeu nu-ți cere să fii perfectă. El te iubește așa cum esti. Eu nu sunt

perfectă, nu s-a schimbat totul dintr-o dată în viața mea, chiar uneori am mai căzut. Dar Dumnezeu are răbdare și El poate schimba lucrurile din viața ta pe care tu le crezi imposibile. Unde tu nu poți, DUMNEZEU POATE ! El poate schimba viața ta, trebuie doar să crezi și să-L lași pe Dumnezeu să te schimbe. Nu uita sora mea dragă, El poate !

MIOARA

Mă numesc Mioara, am 36 de ani. Sunt din Onești, județul Bacău și prin Harul Domnului sunt întoarsă la el de aproximativ 6 ani. Dumnezeu m-a ales din pântecul mamei mele și m-a pus deoparte pentru El și toate întâmplările și circumstanțele din viața mea au avut un scop bine definit ca El să mă aducă unde sunt astăzi. Timp de aproape 10 ani am lucrat într-un club de noapte ca damă de companie. Ajungeam să câștig până la 10 000 euro pe lună. Câștigând atât de mulți bani, am început să-mi cumpăr tot ceea ce visam. Am început cu haine scumpe și frumoase, lucruri pe care fiecare fată și le dorește. Am început să investesc în

frumusețea mea, un lucru pe care fiecare femeie îl simte necesar. Apoi am investit în imobiliare. Întotdeauna mi-am dorit să am o casă a mea. Am reușit și asta. Apoi în mașini, vacanțe, bijuterii scumpe. Mă simțeam o femeie bogată și puternică, și numai bună de invidiat. Încă de mic copil, am tânjit după dragoste și am căutat-o peste tot și în tot. Provin dintr-o familie cu 6 copii. Fiind 6 frați la părinți, mama mea nu putea să se ocupe numai de mine, cu toate că ea a fost prima persoană din viața mea la care eu căutam dragostea care mi lipsea. De multe ori mă prefăceam că sunt bolnavă, ca mama să mi dea atenție mai multă și să primesc o doză de

dragoste mai mare. Eram geloasă pe surorile mele mai mari, pentru că mie mi se părea că nu-mi dă atenție, motivația adevărată din spate era dragostea, eu căutam să fiu iubită. Neprimind ceea ce doream, am început să mă răzbun. Încă de mic copil acest sentiment de răzbunare m-a urmărit mult timp. Multe probleme le-am făcut părinților mei, încercând să le atrag atenția și făcându-i să sufere numai pentru faptul că eu eram o fire închisă și necomunicativă și am rămas la fel în toți acești ani până când l-am primit pe Domnul. Credeam că cei care mă iubesc trebuie să mă înțeleagă, dându-mi totodată ceea ce mi lipsea mie, adică dragoste,

fără ca eu să știu să o cer sau să o câștig. Necomunicând cu cei dragi mie și făcându-le o grămadă de necazuri, crezând că așa voi câștiga dragostea lor, am ajuns să simt sentimentul abandonării din partea lor, simțindu-mă respinsă și abandonată, așa că a trebuit să mă descurc singură. Așa am ajuns în cluburile de noapte unde am lucrat ca damă de companie. Eram frumoasă, sociabilă, companie plăcută, dorită să fac serile pline de plăceri oamenilor singuri și cu mulți bani. Trebuia să-i măgulesc cu vorbe frumoase, conversații vesele, glume și de aici altele. Așa am început să fac bani mulți și de data aceasta am început să caut dragostea

în lucrurile materiale. Câtă dezamăgire! Parcă cu cât eram mai bogată în exterior, cu atât eram mai săracă în interior. Cu cât făceam bani mai mulți și păcătuiam mai mult, cu atât sărăcia venea în inima mea. Ce durere! Să fii plin de bani, dar să adormi plângând și să te trezești plângând, fără nici un motiv întemeiat, doar numai pentru că simțeam că viața mea nu are nici un scop. Mă simțeam goală, nefericită. Negăsind dragostea nici în lucrurile materiale, am început să o caut în bărbați. M-am implicat în mai multe relații serioase din partea mea și în câteva aventuri, dar nu s-a schimbat nimic. Simțeam mereu nevoia să fug de acolo și să

ies. Dar în inima mea creștea dorința să fiu iubită și să iubesc. Într-o zi am întâlnit dragostea vieții mele. Am întâlnit un băiat pe care l-am iubit. A fost prima dragoste. Dintr-o dată sentimentele mele s-au schimbat. Simțeam nevoia să dăruiesc totul, orice lucru care-mi aparținea simțeam nevoia să-l împărtășesc cu el. Era frumos acel sentiment. De câte ori își dorea ceva, și puteam să-i ofer, eram mai bucuroasă decât el. Aveam totuși în mine o teamă care parcă mă urmărea. Era teama de un sentiment pe care eu nu-l cunoscusem niciodată. Simțeam că-l iubesc eram în stare să fac orice pentru el, dar acest sentiment mă și speria.

Cu cât dăruiam mai mult, cu atât mă simțeam mai folosită. Un sentiment dureros. Cred că acesta a fost cel mai dureros sentiment din viața mea, să te simți folosită, dar mai târziu am înțeles că a fost cel mai eficient pentru schimbarea mea. Am început să mă răzbun pe omul pe care îl iubeam. Simțeam că trebuie să plătească pentru că mă folosea, pentru că mă simțeam folosită de el. Răzbunarea a continuat, făcându-l să sufere mult, din ce în ce mai mult, până când relația s-a rupt. Am rămas singură, la fel de goală, de săracă în suflet, de nefericită și nu mai voiam nimic. Eram atât de obosită în interior, încât nu mai puteam să lupt pentru

nimic și pentru nimeni. M-a lăsat Dumnezeu să caut dragoste în lucruri, haine, bijuterii, case, mașini, vacanțe, compania bărbaților cu bani, dar am înțeles că dragostea nu se găsea în niciunul din aceste locuri. Goluri imense erau în interiorul meu. Simțeam că nu sunt bună de nimic, fără demnitate, fără scop, fără vise, nu mai știam nimic, nici măcar să visez la ceva sau cineva. Într-un cuvânt eram goală și săracă. Erau singurele sentimente care îmi mai rămăseseră: sărăcie și goliciune. Sufletul meu era ca o cârpă ruptă în mii de bucăți. Nu puteam să spun nimănui. Și chiar dacă spuneam, simțeam că nu mă înțelege nimeni. Tăcerea, lipsa

de comunicare își puseseră amprenta pe sufletul meu. Într-o zi o verișoară de a mea a venit pe la mine și m-a invitat la biserică. Ascultând predica pastorului din acea zi, parcă mă regăseam în fiecare cuvânt. În 30 de minute cât a ținut predica, Dumnezeu îmi povestea prin el toată viața mea. Versurile cântărilor erau la fel. Dumnezeu îmi vorbea. Lacrimile îmi inundau obraji. Timp de două ore cât a ținut programul, nu am reușit să mă opresc din plâns. Am zis: „Cineva mă cunoaște, știe tot trecutul meu, știe toată durerea mea!“ Apoi am zis: „Oare-I pasă lui Dumnezeu și de mine ca să mă ajute?“ După ce s-a terminat programul, am

rămas cu un singur gând care m-a urmărit mult timp. Dumnezeu îmi spunea prin gura pastorului să-L pun la încercare. M-am întors înapoi în cluburile de noapte, la viața mea obișnuită, la nopțile mele nedormite, dar cu o mică licărire de spranță, cu acel cuvânt care mă urmărea: „... Pune-L pe Dumnezeu la încercare!“ Nu îndrăzneau. Spuneam că sunt prea păcătoasă ca Dumnezeul Universului să mă asculte pe mine. Într-o zi, când durerea eșecului își pusese amprenta adânc pe viața mea, mi-am zis: „Gata, Doamne, nu mi-a mai rămas nimic, te pun la încercare!“ În momentul acela, am intrat în baie, în apartamentul unde

mă aflam (locuiam cu frații mei). M-am pus pe genunchi. Lacrimile au început să-mi curgă șiroaie pe obraji. Am început să fac o rugăciune simplă și din toată inima. Rugăciunea a sunat cam așa: „Doamne, dacă ești cu adevărat și mă auzi, te rog frumos să-mi umpli golurile acestea pe care le simt în inima mea!“ M-am ridicat și mi-am continuat viața. Timp de vreo trei săptămâni, i-am cerut lui Dumnezeu în rugăciune lucrul acesta. Seara mă duceam la muncă și păcătuiam, dar ori de câte ori aveam ocazia, mă rugam și Îi ceream lui Dumnezeu să-mi umple golul care era în inima mea. După trei săptămâni de rugăciune cu

lacrimi, ceva s-a întâmplat: o doză de speranță parcă se nășteea în inima mea, parcă începeam să văd lucrurile sub o altă formă, parcă nu mai erau atât de negre și întunecoase, simțeam o doză de bucurie, puteam să zâmbesc. Durerile din inima mea nu mai erau atât de puternice încât să mă dărâme. Puteam să dorm fără să mă mai trezesc. Ceva se schimba. Cu cât mă rugam mai mult și plângeam, cu atât mă umpleam mai mult de pace, de speranță, de bucurie, de curaj de a merge înainte, ca mai târziu să aflu din cuvântul lui Dumnezeu, că rugăciunea făcută din toată inima este ascultată. Am simțit că Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea.

Din ziua aceea în sufletul meu s-a stârnit curiozitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu mai mult. Timp de aproape un an, L-am pus pe Dumnezeu la încercare prin diferite cereri și El mi-a răspuns. După un an, am hotărât să fac legământ cu El. Doream să-L cunosc din ce în ce mai mult. Am renunțat la tot, la loc de muncă, la bani, la tot. Acea dragoste după care eu tânjeam, începea să mă atragă spre Dumnezeu ca un magnet. Acum eram convinsă că Dumnezeu există, Îl cunoșteam, dar simțeam nevoia să-l cunosc mai intim. Dumnezeu mi a arătat la cel mai înalt nivel cum mă iubește pe mine personal. În cei patru ani de când m-am întors la

Dumnezeu, am avut multe căderi, în aceleași slăbiciuni, dar Dumnezeu niciodată nu m-a certat, niciodată nu m-a abandonat. Când meritam să fiu pedepsită, El mă muștra, dar în același timp mă și binecuvânta. Când eram tristă, mă ridica, când mă simțeam singură El mă mângâia. Întotdeauna a știut să-mi dea la momentul potrivit, fie prin cuvânt, fie prin oameni sau rugăciuni ascultate, mângâierea și dragostea de care aveam nevoie. Acum sunt liniștită. Am o nădejde vie în inima mea, o nădejde care știu că nu e înșelătoare, ci reală. Arătându-mi Dumnezeu cum mă iubește prin fapte, simt să fac același lucru pentru cei din jurul meu. Nu mai

simt nevoia să mă răzbun pentru că Dumnezeu nu s-a răzbunat niciodată pe mine. Pot să iert din toată inima pentru că și Dumnezeu m-a iertat de fiecare dată când am greșit. Dumnezeu a început să lucreze caracterul Lui în viața mea. Calc ușor pe urmele Lui și am început să-i iubesc pe frații mei și oamenii. Am început să cred în cuvântul Lui și să îl aplic în viața mea. Atunci când trec prin încercări, m-a învățat să nu-mi pierd speranța în El, ci doar să înțeleg că El trebuie să mă învețe principii mai înalte. Am început să văd ce înseamnă milă, pentru că văd Harul Lui cum mă copleșește în fiecare zi. M-a învățat să nu-mi mai pun

încrederea în oameni, pentru că oamenii sunt schimbători și înșelători. M-a învățat să nu mi pun încrederea nici în înțelepciunea mea, nici în inima mea, căci și ea este rea, înșelătoare și deznădăjduit de rea. M-a învățat că și cei din familia mea mă pot vinde, ca să nu mi se mai pară atât de dureros dacă s-ar întâmpla aceasta. Astăzi, chiar dacă mă simt păcătoasă în sufletul meu, s-a născut o demnitate, pentru că sunt o păcătoasă iertată prin sângele Domnului Isus Hristos. El a murit pentru toate păcatele mele, din trecut, din prezent și din viitor. Sunt salvată, sunt puternică prin Isus și El mi-a promis că niciodată nu mă va părăsi. Mă

simt iubită în fiecare zi. Nu mai tânjesc după acea dragoste sărăcăcioasă și dureroasă care am primit o de la oameni. Oamenii nu pot să-ți dea nimic. Dumnezeu poate să-ți dea totul. Mi-a dat mie și-ți va da și ție. El are soluții la toate problemele tale. Poate ești la fel ca mine, căutând pace, liniște sufletească, fericire la oameni sau în lucruri materiale. Poate ești dezamăgit și descurajat. Poate te simți folosit de persoane de la care nu te așteptai. Vino la Isus și El îți va schimba toată viața. Îți va da o viață nouă în El și prin el.

DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE.

Întoarcere la Eden 90 91 Din întuneric la lumină - Mărturii

Mioara s-a căsătorit de sărbători în anul 2014 cu un om deosebit. Împreună au un baietel, Iosif, care le aduce mult bucurie. Mioara a ajutat alte fete din cluburi prin mărturia ei. S-a implicat în proiectul Aria 45 în cluburi și invita fetele întâlnite la asociație ca să le facă manichiura. Azi, Mioara locuiește cu familia ei în Anglia.

A N A

M-am născut într-o familie cu cinci copii la țară. Când aveam 7 ani, mama mea a murit, iar în scurt timp după aceea, tatăl meu care era abuziv și alcoolic, ne-a părăsit. Am rămas la mătușa mea. La 10 ani m-a dus la un cămin de plasament pentru fete. Eram în jur de 100 de fete acolo. Stăteam în cameră împreună cu alte 8 fete. Cel mai mult mi-a lipsit atenția și grija unei alte persoane pentru mine. Aș fi acceptat chiar și să fiu certată, decât absența totală a cuiva căruia să-i pese de mine. Aici în cămin erau numai fete cu viețile ratate. Eram plină de mânie și ură pentru că aici la centru, trebuia să fac mereu lucruri pentru fete mai

mari și mai puternice decât mine. Am început să am relații intime la o vîrstă foarte mică pentru că îmi doream atenție. Când aveam 15 ani, o prietenă mi-a propus să mergem să ne angajăm într-un club.

Cu toate că nu-mi permiteam nici măcar să visez să am parte de ceva bun în viață, m-am gândit că poate așa voi câștiga mai ușor bani care să-mi umple golul din inimă. Timp de luni de zile lipseam noaptea de la cămin și mă întorceam numai dimineața. Dar nimeni nu m-a întrebat unde am fost sau ce făceam. Apoi am decis să mă mut la club. Aveam doar 15 ani și mi-a lipsit foarte mult călăuzirea

cuiva, iar pentru că nimănui nu-i păsa ce făceam sau unde mergeam, m-am mutat la club unde dormeam dar și ofeream servicii sexuale clienților contra cost. Jumătate din bani îi dădeam patronului clubului. Niciodată clienții nu au părut îngrijorați de vârsta mea mică și oricum îi mințeam, ca să nu-i fac probleme patronului. La scurt timp după ce m-am angajat la club, mi-am făcut un prieten de care eram foarte îndrăgostită. Mereu îmi spunea că are probleme și că are nevoie de bani. Fiind orbită din cauza iubirii ce o aveam pentru el, îi dădeam și nu-mi puneam niciodată întrebarea dacă problemele lui chiar sunt reale. Am rămas ani de zile

cu el și-i dădeam majoritatea banilor pe care îi câștigam. Eram o ființă generoasă și le duceam fetelor de la orfelinat cadouri. De multe ori chiar mă băgam în datorii pentru ele. Prietenul meu îmi spunea mereu că el m-a crescut. Încerca să aibă mereu control asupra mea și de fapt acesta era motivul pentru care eram împreună. Dar într-o zi în timpul unei certe m-a bătut. Eram deja de 7 ani în relația asta și mă săturasem. Am decis să plec și i-am spus și patronului, dar acesta a venit cu pretextul că am o datorie la el și nu puteam pleca până nu i-o plăteam. Ca să se asigure că nu voi pleca, mi-a luat buletinul. Am început să-mi fac calcule cu banii

pe care îi câștigam pe zi, iar când a venit timpul și plătisem tot, am sunat o prietenă misionară care îmi propusese să vin să locuiesc cu ea. Așa că am așteptat să rămân singură acasă ca să pot fugi. Am lăsat pe masă ultimii bani pe care îi datoram patronului.

Odată ce am ajuns la această prietenă, am început o nouă viață și niciodată nu m-am întors înapoi. Am început să-mi apreciez viața altfel și să fiu multumitoare pentru ce aveam: mâncare pe masă și un loc unde să stau. În această casă s-a mutat și o americană, Sabrina care-mi vorbea mereu de Dumnezeu. Cu toate că auzisem despre EL când eram

mică, totuși nu credeam că există. Nu puteam să pricep cum un Dumnezeu bun putea să lase să se întâmple lucrurile rele unui copil nevinovat așa ca mine. Dar pentru Sabrina, Dumnezeu părea atât de real! Într-o zi s-a rugat pentru mine și am început să plâng pentru o jumătate de oră în continuu. Nu înțelegeam ce mi se întâmplă. Dar am simțit că povara pe care o purtam s-a dus. A fost începutul unei relații cu Dumnezeu, și atunci când am îndoieli, îmi aduc aminte ce am experimentat atunci. Sunt o nouă persoană acum și nici nu-mi mai aduc aminte cum a fost viața mea din trecut. Acum ajut alți copii așa cum am fost și eu. Am terminat

liceul și vreau să merg la facultate. Îmi doresc să am familia mea și o casuță. Dar vreau să găsesc bărbatul potrivit, unul care să mă respecte și să-mi fie credincios. Știu că-l voi găsi la vremea potrivită. Știu că am încă nevoie de restaurare în mod special în relațiile mele. Încă îmi este greu să am încredere în oameni și de multe ori simt că sunt foarte rece față de cei din jur, dar îmi doresc să schimb lucrul acesta. Îmi doresc ca toate fetele să știe că nu merită să-și piardă timpul pentru a câștiga mai mulți bani, pentru banii nu vor umple golul din inimile lor, și asta am experimentat pe pielea mea. Numai Dumnezeu poate face asta.

GEORGIANA

Eu sunt Georgiana, o fată de 31 de ani, m-am născut în București, unde am și petrecut cea mai mare parte a vieții mele.

Dacă mă gândesc la copilărie, îmi vine în minte imaginea bunicii mele din partea mamei, unde eu și fratele meu, Dan, ne-am trăit copilăria. Aș putea spune, cea mai frumoasă perioadă a vieții noastre. Părinții noștri erau simpli muncitori, cu un program destul de încărcat, de aceea s-au văzut nevoiți să ne ducă la bunica, unde am stat până la începerea școlii. Ca și copil, visam să devin actriță, să joc în filme și pe marile scene de teatru, și zilnic repetam roluri

uitându-mă în oglindă, din dorința de a mă perfecționa.

Pentru mine, actoria reprezenta un ideal...

Când ne-am întors în București, pentru începerea școlii, am observat că relația dintre părinții mei se schimbase mult. Se certau des, iar tatăl meu începuse să bea foarte mult, cu colegii de la muncă. Când ajungea acasă, căuta motive de ceartă din orice nimic, și îi vorbea foarte urât mamei mele. În scurt timp, am trăit șocul de a-l vedea pe tatăl meu, cum a ridicat mâna la mama mea și a lovit-o fără milă. Atât eu, cât și fratele meu am început să plângem, ne-am pus în fața mamei, implorându-l pe tata să o lase în pace! Tata părea un

necunoscut, și din acel moment am simțit că îl urăsc foarte tare, sentiment ce s-a dezvoltat și mai mult în mine, odată cu trecerea timpului.

Scandalurile au devenit „parte” din familia noastră, deja tatăl meu se îmbăta aproape în fiecare zi, iar când ajungea acasă, căuta tot timpul motive să lovească pe mama. De multe ori eram nevoiți să fugim din calea lui, să dormim pe scara blocului sau pe la prieteni. Vedeam cum familia noastră se destramă și nu puteam face nimic... Vecinii ne cunoșteau și râdeau de noi, îmi era foarte rușine să ies din casă, pentru că de fiecare dată întâlneam privirea lor plină

de milă.

Singura mea alinare, în toată această perioadă, rămăsese școala, unde când mergeam, aveam senzația că evadez din realitatea de acasă. Îmi plăcea mult să învăț, și de abia așteptam momentul în care să cresc și să pot avea un viitor diferit.

Fiecare vacanță o petreceam tot la bunica, și asta mă bucura mult, pentru că puteam sta departe de tatăl meu, și de crizele lui din cauza băuturii. În una dintre aceste vacanțe, pe când aveam 13 ani, am început să fumez, cu o bună prietenă, care era de aceeași vârstă cu mine. Inițial am văzut din asta o

joacă, neavând intenția de a fuma în fiecare zi, însă fără să ne dăm seama, în câteva săptămâni, am devenit dependente de țigări. Am început chiar să combinăm fumatul cu alcoolul, uneori ajungeam chiar să ne îmbătăm, lucru care ni se părea foarte distractiv. Din acea vacanță, viața mea s-a schimbat. Când am revenit în București, am continuat să fumez, ascunzându-mă de părinți, să beau cu prietenii de la bloc, iar când am intrat la liceu, deja frecventam barurile și discotecile din centrul orașului. Iubeam mult viața de noapte, mă simțeam mai liberă ca oricând atunci când mergeam la distracție.

La 17 ani, am fumat prima țigară cu marijuana, aflându-mă în casa unui prieten, unde petreceam. Nu am văzut o problemă să încerc, mai ales că auzisem vorbindu-se de droguri și eram destul de curioasă să văd ce senzație îmi dau. Am fumat cu fratele meu și prietenii de la petrecere, și am ajuns acasă destul de amețiți, dar părinții nu și-au dat seama că se întâmplă ceva cu noi. Ulterior, în diverse alte ocazii am mai fumat Marijuana, Hașiș, am combinat pastile cu alcool, iar când nu le aveam, doar ne îmbătam mângă. Deoarece asta nu se întâmpla zilnic, consideram că nu avem o problemă, fiind doar un mijloc de distracție,

care ne ajuta să amortim durerea din interiorul nostru. De fiecare dată când mă drogam sau îmbătam, aveam senzația că pot trece mult mai ușor peste situația din familia mea, peste toate neajunsurile, peste toată durerea... Mai ales că, în acea perioadă eram într-o relație abuzivă cu un bărbat care mă bătea în fiecare zi, de cele mai multe ori, fără motiv. Dacă la început fusesem extrem de îndrăgostită de el și îmi doream să rămânem împreună până la sfârșitul vieții, după 2 ani, îl uram cu toată ființa mea. Cu greu am reușit să scap de el, amenințându-l cu poliția, iar încrederea mea în bărbați, a scăzut și mai mult.

Lucrurile s-au schimbat la 19 ani, cand l-am cunoscut pe Radu... Terminasem liceul și mă înscriisesem la Colegiul Sanitar, iar el s-a mutat la noi în bloc și destul de repede m-am îndrăgostit de el. Părea opusul celuiilalt, un bărbat dulce, educat, care întotdeauna vorbea frumos și mă complimenta. După câteva luni de relație, am aflat că în trecut fusese dependent de heroină, dar se lăsase de câteva luni. Nu m-a speriat foarte tare acest lucru, deoarece nu cunoșteam prea multe informații despre heroină, iar dacă în prezent, el nu se mai droga, asta conta pentru mine cel mai mult. Relația noastră mergea bine, părinții mei îl plăceau,

deja ne făceam planuri de viitor.

Totuși, lucrurile s-au schimbat dramatic... Avem 5 luni de relație, când tatăl lui a murit, de cancer... Asta l-a marcat profund, pe Radu, și imediat după înmormântare, s-a apucat din nou, de droguri. Îl vedeam foarte schimbat și nu mi-am dat seama din prima că se droghează, pentru că mă mințea că folosește pastile antidepresive, deoarece nu poate dormi. Vecinii noștri au încercat să mă avertizeze, dar pentru că îl iubeam foarte mult, preferam să mă mint singură și să cred că este adevărat ce îmi spune el. După câteva luni, nu s-a mai putut ascunde, și mi-a recunoscut

că s-a reapucat de heroină. M-am întristat foarte tare să aud asta, inițial nu am știut cum să reacționez. Totuși, pentru că îl iubeam foarte mult, am rămas alături de el, cu gândul că îl voi ajuta să renunțe. Din păcate, după câteva luni, am început să fumez și eu heroină la țigară, împreună cu fratele meu și cea mai bună prietenă a mea.

Lucrurile s-au schimbat dramatic în viața noastră. Dacă la început vedeam asta ca pe o joacă, pe care o puteam ține în control, pentru că fumam o dată pe săptămână, destul de repede lucrurile au degenerat. Fratele meu lucra atunci în cadrul armatei, iar eu eram în anul doi, la colegiul sanitar.

După câteva luni în care am fumat heroina, am trecut la seringă, pentru că nu mai avea același efect ca la început și trebuia să mărim de fiecare dată doza. Iar atunci, a urmat dezastrul. După trei săptămâni de consum zilnic, la seringă, am știut că suntem dependenți. M-am trezit într-o dimineață, și nu aveam bani pentru doza zilnică. Atunci am simțit pentru prima dată sevrajul. Mă dureau toate oasele, îmi curgea nasul, aveam o senzație ciudată că saliva îmi este închegată și nu pot înghiți, aveam frisoane și treceri de la o stare de frig la una de cald. În viața mea nu mă simțisem așa de rău, și m-am speriat foarte tare, pentru că nu știam

ce să fac. Spre seară, Radu a venit la mine cu doza, și după ce m-am injectat, imediat m-am simțit mai bine. În urma acestei experiențe, mă gândeam să mă las de consum, fiindu-mi frică să ajung dependentă grav. Totuși, nu am făcut-o... Consumam deja zilnic, și fiecare ban pe care îl primeam de la părinți, îl dădeam pe droguri. Am ajuns să îmi amanetez toate bijuteriile, să îmi vând lucrurile de valoare. Părinții mei și-au dat seama că se întâmplă ceva cu noi, iar când au aflat că ne drogăm, certurile din casă au crescut. După aproape un an de consum arătam jalnic, slăbisem foarte mult, și orice ban care îl aveam în mână, se transforma în

bile, cu heroină. Ne drogăm pe unde apucăm, nu ne mai păsa de nimic. Într-o zi, am fost prinși de poliție că ne injectăm în mașină, și ne-au dus la secția din cartier. Văzând că fratele meu lucrează în cadrul armatei, au chemat pe cei de la locul lui de muncă, și a fost nevoit să-și dea demisia. Tatăl meu s-a supărat foarte rău, certurile dintre el și fratele meu au crescut, în cele din urmă Dan a ales să plece de acasă și să locuiască pe străzi.

Eu terminasem școala sanitară, dar am preferat să nu lucrez în domeniu, deoarece nu puteam face față. M-am angajat în schimb ca ospătar, și tot ce câștigam la muncă,

dădeam pe droguri. Mă simțeam ca o epavă, o umbră a ceea ce fusesem în trecut. Cea mai mare durere a mea, era la gândul că niciodată nu ma voi mai lăsa de droguri. Foarte repede am pierdut și locul de muncă, cei de acolo și-au dat seama că mă droghez, și mi-am dat demisia. Am încercat să lucrez în alte părți, de fiecare dată sfârșeam la fel. Din cauza disperării, atât eu, cât și fratele meu, am început să ne internăm la secțiile de dezintoxicare din București, dar când ne externam, ne drogăm din nou.

După 3 ani de consum, stat pe strazi, vândut tot ce aveam, credeam că nu mai există speranță pentru noi și că vom

sfârși în mormânt. Fratele meu s-a internat din nou la dezintoxicare, și acolo a cunoscut un grup de oameni, care lucrau pentru fundația Teen Challenge- centru terapeutic, care ajută tinerii cu probleme de dependență. Dan, a hotărât să urmeze programul lor, care dura o perioadă de 1 an. A fost cea mai bună decizie pe care o putea lua. Mergând la Teen Challenge, viața lui s-a schimbat. Și-a revenit foarte mult, s-a îngrășat din nou, arată foarte bine și gândea diferit. Și, cel mai important, prin programul acesta, Dan l-a cunoscut pe Dumnezeu și a început să creadă în El. Iar asta l-a ajutat cel mai mult!

Eu mergeam la el, în vizită, și eram uimită să văd un alt Dan. În toată perioada aceasta, eu am continuat să mă droghez. Chiar dacă vedeam în Dan un exemplu, totuși drogurile aveau o putere așa de mare asupra minții mele, încât nu puteam să renunț la ele. Frecventam biserica, credeam în Dumnezeu, și mă rugam la El să îmi schimbe și mie viața. În același timp, furam din magazine, vindeam tot ce puteam și chiar am făcut video-chat pentru a face rost de bani. Disperarea mă făcea să nu îmi mai pese de nimic, tot ce conta era doza zilnică.

Viața mea s-a schimbat după 5 ani de dependență.

În Câmpina, județul Prahova, am descoperit fundația Mână Deschisă, care ajută fete cu probleme de dependență, oferindu-le un loc în care pot merge și sta pentru o perioadă. Am decis să merg în programul lor, pe care l-am terminat după 10 luni și viața mea a luat un alt drum! Dragostea oamenilor care lucrează acolo, acceptarea lor necondiționată, răbdarea lor, au fost cel mai bun remediu pentru mine. Și mai presus de toate acestea, m-a ajutat credința în Dumnezeu. Am descoperit un Dumnezeu așa cum eu nu știam că este El; un Dumnezeu plin de dragoste, un Dumnezeu care m-a iubit atât de mult, în pofida greșelilor mele, un Dumnezeu

care și-a trimis Fiul, pe Domnul Isus Hristos, să moară pentru păcatele mele. Relația cu Dumnezeu m-a ajutat să trec peste dependența de droguri și să îmi doresc o viață nouă, complet transformată de El.

După ce am terminat programul terapeutic, am rămas pentru 3 ani în Câmpina și am lucrat pentru această fundație. În acest timp, am scris cartea auto-biografică Goana după iluzii, Și totuși am învins drogurile! Această carte relatează mărturia mea și a fratelui meu, iar cea mai mare dorință a mea, este ca mărturia noastră să fie o speranță pentru cei care se luptă cu dependența.

În anul 2015, am lansat a doua carte, cu titlul 3D- Deciziile determină destinul!, carte de benzi desenate, scrisă de mine și ilustrată de cumnata mea, Grace Gotte. Această carte este folosită pentru prevenirea traficului de persoane și a exploatării sexuale.

Mă uit în trecut, și parcă văd o altă Georgiana, total diferită de cea de astăzi! M-am căsătorit, viața mea este complet restaurată, relațiile cu familia mea sunt din nou bune. L-am iertat chiar și pe tatăl meu, pentru tot ce s-a întâmplat în trecut.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu, care mi-a dat atâtea șanse și

care m-a iubit necondiționat. Le mulțumesc oamenilor care au crezut în mine, familiei, prietenilor, lucrătorilor de la Teen Challenge și Mână Deschisă. Fără ajutorul lor, nu știu unde am fi fost astăzi.

Astăzi, lucrez pentru Fundația Teen Challenge România, care a deschis un centru terapeutic pentru fetele cu probleme. Dorința mea cea mai mare, este să pot fi un exemplu pentru ele, o speranță că există vindecare după consumul de droguri, iar viețile distruse pot fi restaurate!

MARIA

Viața mea începe să prindă contur la doar 4 luni de la nașterea mea, când familia mea s-a decis să mă ia în plasament. Nu le-a trebuit mult până Dumnezeu le-a descoperit că eu trebuie să fiu a lor, așa că s-au decis să mă adopte și să nu mă mai lase. Procesul a durat 3 ani, timp în care părinții mei s-au luptat din greu pentru custodia mea și la orice telefon pe care îl primeau izbucneau în plâns fiindu-le frică că cei de la Protecția Copilului nu vor aproba adopția.

După acești 3 ani procesul s-a încheiat eu devenind legal a lor. Am crescut frumos, fiind educată foarte bine, mergând la biserică mereu. Tata este prezbiter, iar între timp fratele

meu a devenit pastor.

Când a venit timpul să merg la școală ai mei au hotărât să mă dea la una creștină, pentru a mă feri de lumea cea rea de afară. Până la vârsta de 13 ani totul a mers foarte bine în viața mea pe toate planurile. La 13 ani am cunoscut un băiat din cartier care învăța la liceul de alături de școala mea. Am devenit cei mai buni prieteni. Ne împărtășeam orice, și bune, și rele; doar că eu încet, încet am început să mă îndrăgostesc de el. Între timp el s-a îndrăgostit de o altă fată și ne-am îndepărtat unul de celălalt, eu în sinea mea suferind.

La 14 ani era la modă în clasă ca noi fetele să avem iubiți, așadar am început să trimit cereri de prietenie pe Facebook la toată lumea, chiar dacă nu îi cunoșteam, căutând atenție și un IUBIT. Am dat o cerere unui baiat în vârstă de 20 de ani pe atunci. Imediat după ce mi-a acceptat-o, mi-a dat mesaj, am început să vorbim, am început să ne vedem zilnic, mi-a dat primul meu sărut, ne țineam de mână, îmi aducea trandafiri, eram cea mai fericită (așa credeam atunci). Aceste lucruri au durat 3 luni. După acest timp el a început să îmi facă avansuri sexuale. Eu știind cu ce principii am crescut și că nu eram pregătită pentru așa ceva l-am refuzat. El tot

insista, am încercat să îl refuz, însă într-un context neplăcut am ajuns să fiu abuzată sexual de către el. Atunci viața mea a început să ia o întorsătură foarte urâtă. Nu am putut vorbi cu nimeni despre asta.

Așadar după examene am început să frecventez petreceri, să cunosc lume nouă și încet, încet să îmi creez un anturaj. În acel grup de “prieteni” pentru a fi acceptată am început să consum marijuana, apoi etnobotanice sau legale, și în final cocaina.

La vârsta de 15 ani m-am îndrăgostit de un baiat, dependent și el la rândul lui de droguri, și am început să fur de la

părintii mei zilnic, să îi mint, să mă cert cu ei. După o perioadă foarte lungă de certuri zilnice, am decis să fug la “iubitul meu” de pe atunci. Acolo am fost ținută 4 zile și abuzată. După aceste 4 zile de chin am reușit să dau de un telefon și mi-am sunat o colegă care a făcut legătura cu tata și a venit să mă ia împreună cu fratele meu.

După acest incident am căzut într-o depresie și în timp ce mă luptam cu mine însămi, cea mai bună prietenă a surorii mele mi-a spus despre Teen Challenge, un centru pentru fete dependente care au un trecut greu. Și împreună cu părinții m-am hotărât să încerc. Am fost în acel program timp de 4

luni. Luni în care pot să spun că L-am experimentat pentru prima dată personal, pe propria piele pe Dumnezeu. Pe măsură ce L-am cunoscut pe El, am început să îmi revin, să realizez că “toate cele vechi s-au dus, iată toate s-au făcut noi”; că El m-a spălat și m-a curățat cu sângele Lui, atunci când a murit pe cruce ca să ne salveze pe mine, și pe TINE! Am început să mă simt iubită, prețuită, apreciată, specială, unică. Am început să simt că am un scop în această viață. Am realizat de unde m-a scos Dumnezeu, că m-a salvat de la moarte!

Pentru tine, cel/ cea care citești acum nu pot decât să te

îndemn să te rogi pentru mine! Am mare nevoie! Sunt tânără, am multe ispite și încercări în jur, și doar Dumnezeu mă ține tare! Dacă te afli într-una din situațiile în care m-am aflat și eu, te rog din suflet ia-ți un moment în care spune doar: “Isuse, e bine ce fac? Ți place? De ce trăiesc? Care e scopul meu în viața?” Și doar crede că El te asculta, pentru că El chiar o face și abia așteaptă să te ajute!